

Ellen Brudet

Nine & Mella

Overal feest

Met illustraties van Maruga Koops

Leopold / Amsterdam

Wan Switi Manspasi Dey

Benthe neemt een hap van haar bara met chutney en er komt bijna stoom uit haar oren. 'Aaah, wat heet!'

'Ha!' roept Nine. 'Dat hoort erbij als je Surinaams eet.'

'Geef maar aan mij hoor, als je het niet lust,' zegt Mike met volle mond.

‘Nee,’ zegt Benthe. Ze kijkt naar het gefrituurde broodje in haar handen. Dan eet ze gauw verder. ‘Ik vind het superlekker.’

Het is 1 juli. De kinderen in de buurt hebben lang naar vandaag uitgekeken. Er is namelijk voor het eerst een echt Keti Koti-festival in het park georganiseerd. Er is een podium waar de hele dag muziek wordt gemaakt. En overal staan gezellige kraampjes met eten en drinken. Nine en Mella zitten samen met hun vrienden rond een van de picknicktafels in het park. Tante Pop heeft getrakteerd: iedereen is iets lekkers aan het eten. Romy, Zoey en Lin hebben kip van de barbecue. Nine is bezig met een broodje pom en Mike heeft een bakje nasi op schoot. Amir en Mella zijn net als Benthe een bara aan het eten.

Op het podium kondigt een presentator telkens weer een nieuw optreden aan. Nine vindt dat hij er heel sjiek uitziet: hij draagt een hagelwit pak en hij heeft een glimmende wandelstok. Maar er zijn nog veel meer mensen die er vandaag mooi uitzien. Nine ziet heel wat vrouwen in een *koto*. Ook mevrouw Sonja is erbij. Die is helemaal in het goud gekleed!

Benthe is ondertussen rood aangelopen. ‘Poehhh!’ roept ze.

Tante Pop komt aanlopen met een dienblad vol bekertjes. ‘Zo te horen ben ik net op tijd voor een noodgeval. Pak gauw wat te drinken, iedereen. Benthe, voor jou heb ik melk. Dat helpt bij pittig eten!’

Benthe grist gauw het bekertje weg en drinkt het in één teug leeg. ‘Dat is beter,’ zegt ze zachtjes.

‘Mag ik er even bij komen zitten?’ vraagt Tante Pop.

Nine knikt, en zij en Romy schuiven een beetje uit elkaar. Tante Pop neemt plaats en pakt een bekertje. Ze heft het omhoog en zegt: ‘Hier zijn we dan. *Wan Switi Manspasi Dey!*’

‘Sorry, wat zegt u?’ vraagt Amir.

‘*Wan Switi Manspasi Dey,*’ herhaalt Tante Pop. ‘Dat betekent: “Een fijne emancipatiedag”.’

‘Grappig,’ zegt Mike, ‘want wij Antillianen noemen dit *Emancipation Day*.’

‘Zo cool dat we nu *Keetie Kootie* vieren in de wijk,’ zegt Lin.

‘Nee schat,’ zegt Tante Pop lachend. ‘Je spreekt het uit als *Kittie Kottie*.’

‘Dat wist ik al!’ roept Zoey trots. ‘En ik weet ook wat het betekent: “Ketenen gebroken”.

‘Precies, Zoey! Maar weet je eigenlijk ook waaróm het zo heet?’

Zoey is even stil. Dan zegt ze: ‘Het heeft iets te maken met slavernij, toch?’

‘Ja,’ zegt Nine. ‘Bij ons thuis vinden we dit altijd een heel belangrijke feestdag. Want op Keti Koti vieren we dat Nederland de slavernij heeft afgeschaft. Zo’n 150 jaar geleden.’

‘Precies,’ zegt Tante Pop. ‘Voor die tijd waren er handelaren die mensen in Afrika gevangennamen. Veel mensen werden naar een ander deel van de wereld gebracht. Daar moesten ze héél hard werken voor een baas, hun leven lang, zonder geld te krijgen. Ze kregen nare straffen als de baas vond dat dat moest. En als deze mensen kinderen kregen, gebeurde daar hetzelfde mee.’

‘Wat gemeen!’ zegt Romy.

Tante Pop knikt. ‘Dat was het zeker. Keti Koti is heel belangrijk. Het zorgt ervoor dat we niet vergeten wat er is gebeurd.’

Stilletjes eten ze verder. Alleen Amir lijkt geen trek meer te hebben.

‘Alles oké, Amir?’ vraagt Mella. ‘Vind je je bara niet lekker?’

Amir staart naar zijn eten. ‘Nou, ik begrijp het niet zo goed. Door dat nare verhaal over die slaven...’

‘We noemen ze “tot slaaf gemaakten”,’ zegt Tante Pop vriendelijk.

‘Ja, tot slaaf gemaakten. Nou ja, daardoor heb ik dus helemaal geen zin meer in feest en lekker eten. Die tot slaaf gemaakten konden vast geen feestvieren. Dan ga ik dat toch ook niet doen?’

‘Ach lieverd,’ zegt Tante Pop. ‘Wat mooi dat je zo meeleeft met het verleden. Dat hoort bij Keti Koti. Maar het is niet het enige wat we vandaag doen. Ja, je herdenkt alle mensen die ooit tot slaaf gemaakt zijn. Je staat erbij stil dat zoiets nooit meer mag gebeuren. Maar het is net zo belangrijk om er een feest van te maken. Om te vieren dat we hier in vrijheid leven!’

‘Dat lijkt wel een beetje op wat ik met mijn papa’s doe op 4 en 5 mei,’ zegt Lin. ‘Bij de dodenherdenking denk je aan de nare dingen die met de oorlog

zijn gebeurd en de mensen die zijn doodgegaan. En daarna is het Bevrijdingsdag. Dan vier je dat het vrede is.'

'Goed gedacht, Lin,' zegt Tante Pop.

'Nou, dat vind ik eigenlijk wel mooi,' zegt Amir. Hij gaat weer verder met zijn bara. 'Kom, tijd om te dansen!'

Even later staan alle kinderen op het grasveldje voor het podium te swingen. Veel ouders doen ook mee. En mevrouw Sonja en Tante Pop, natuurlijk. Als de band hun laatste noot heeft gespeeld, kijkt Nine om zich heen. 'Hé, waar zijn Mella en Mike eigenlijk?'

Tante Pop glimlacht geheimzinnig. 'Die zijn bezig met een... verrassing.'

Er komt een presentator het podium op. Het is de man in het witte pak met de wandelstok. 'Het is tijd voor het volgende optreden, hebben jullie er zin in?! Deze twee jonge talenten komen uit onze eigen buurt. Een warm applaus voor...! Hij spiekt even op het briefje dat hij in zijn hand houdt. '... Melly Man en Mikey D!'

Nines mond valt open. Amir en Lin klappen, Benthe en Zoey joelen, en Romy roept: 'Woep woep!'

'Hoi allemaal!' roept Mella in de microfoon. 'Wij hebben een liedje gemaakt. Tante Pop heeft ons geholpen om het te schrijven. En het gaat over... Keti Koti!'

De muziek gaat aan en de jongens wiegen heen en

